

::R0229 : strona 1::

JEDEN BĘDZIE ZABRANY, A DRUGI POZOSTAWIONY

Kontynuując powyższy temat odnośnie rzeczy mających się wydarzyć podczas dnia objawiającego Jego obecność, Pan Jezus mówi: „Powiadam wam: Tej nocy (przed nastaniem poranka, ale już na początku dnia) dwaj będą na jednym łożu, jeden będzie zabrany, a drugi pozostawiony. Dwie mleć będą na jednym miejscu, jedna będzie zabrana, a druga pozostawiona” (Diaglott).

Łoże jest miejscem odpoczynku; uważamy, że tutaj jest ono użyte do przedstawienia miejsca odpoczynienia kościoła – wierzenia lub nauki. To samo łoże, o którym tutaj jest mowa, w ubiegłym miesiącu było wspomniane w wersecie pochodzącym z Księgi Izajasza, z Rozdziału 28:20. Prorok zapowiada tam obrażenie się kościoła (w. 13) oraz napływ na niego wód ucisku (w. 18), wyrażając to słowami: „Gdy nadejdzie klęska potopu, zostaniecie zdeptani. Ilekroć nadejdzie, pochwyci was (ucisk rozpocznie się od kościoła) a będzie nadchodzić każdego ranka, we dnie i w nocy (potęgując się jak wody powodzi); i tylko grozą będzie rozumienie objawienia.” (W dużej mierze, Boże nauki kościół zastąpił ludzkimi naukami i ludzie będą panicznie zdezorientowani przez szerzącą się Niewiarę, itd., aż przyjdą do zrozumienia Słowa i planu Bożego. Potem zakończy się ich niepokój i ucisk, gdyż ludzie zobaczą, że cały plan, przez swoje chwalebne wypełnianie się, sprowadzać będzie uwielbienie dla Pana Boga oraz korzyści dla Jego stworzenia.) „Gdyż (zamieszanie ma swój powód) za krótkie jest łoże, (nauki – wierzenia) aby się można wyciągnąć.” Te wierzenia hamują każdy stopień rozwoju danej jednostki. Kiedy byliśmy niemowlętami, mogliśmy w nich odpoczywać, ale z powodu wzrostu w łasce i w poznaniu, niektórzy będą mogli odczuwać, że to miejsce jest dla nich bardzo niewygodne – że teraz nie ma tam dla nich odpoczynku; dużą ulgą dla nich będzie opuszczenie takiego łoża.

Właśnie z tego krótkiego łoża niektórzy będą zabrani w dniu Pańskiej obecności, kiedy On skieruje światło prawdy na błąd i wyprowadzi na jaw wszystkie ukryte rzeczy ciemności. W tym czasie, przed nadejściem strasznej grozy upadającego domu, niektórzy przebudzą się i z tego krótkiego, niewygodnego łoża uczynionego przez człowieka powstaną do wolności, którą Chrystus uczynił ich wolnymi; niektórzy będą pozostawieni; niektórzy niskiego wzrostu nie odczują niewygody, a inni będą tak senni i drzemiący, że nie zauważą tej sprawy i tak pozostaną do czasu, gdy ewangeliczny dom, łoże i wszystko staną się stertą gruzów; wtedy ci „wyjdą z wielkiego ucisku.”

„Dwie będą mleć ze sobą.” Mielenie jest procesem przygotowującym pożywienie dla domowników – wydaje się więc, że to mielenie szczególnie odnosi się do nauczycieli kościoła; jedni z nich będą

wzięci, a drudzy zostawieni. Kiedy uczniowie zapytali Pana, dokąd oni zostaną zabrani, On im odpowiedział: „Gdzie będzie ścierw, tam się zgromadzą i orły.” Ci, wzięci z łoża i zabrani od mielenia są przypodobani do orłów, które żyją w górach wysoko ponad ziemią i są dalekowzroczone, mając oczy przystosowane do patrzenia na światłość. (Jakże trafnie one przedstawiają rozumnych i gorliwych Chrześcijan) Co jest powodem, że orły zgromadzają się razem, przylatując z różnych stron? Jest nim głód oraz widok łupu – pożywienia, które ich zwabia, chociaż ono jest oddalone; orły zlatują się, aby zjeść padlinę – pokarm. Spójrzmy teraz na wspaniałe obrazy, które nam dał Pan Jezus. Po pierwsze, On będzie obecny w sposób niewidzialny, jako błyskawica i w dniach Syna Człowieczego ludzie będą jedli, pili, nie wiedząc o Nim; po drugie, w tym dniu, wszyscy, którzy są na dachu, powinni uciekać, zanim burza zniszczy dom, (nominalny kościół) wyrządzając krzywdę wielu jego domownikom; po trzecie, niektórzy z mielących i z leżących na niewygodnym, krótkim łożu będą uciekali nocą, przed nastaniem dnia; po czwarte, ci, w ten sposób pobudzeni do ucieczki będą jako orły; po piąte, rzeczą, która ich stamtąd zabiera, jest pragnienie zdobycia pożywienia; po szóste, w ten sposób szukający pożywienia znajdują je i spotykając się z innymi, podobnie głodnymi, razem spożywają pokarm.

Jakże prawdziwy jest ten obraz; kościół stosuje więcej głoszenia i nauczania zasad, niż czynił to kiedykolwiek przedtem, jednak „klasa orłów” nie znajduje pokarmu – orły są głodne i oto głód jest tym, co ich zabiera i każdego tak zgłodniałego i w taki sposób oddzielonego będzie karmił Pan. Kiedy oni schodzą się na posiłek, oni spotykają innych „tej samej kosztownej wiary” i tego samego charakteru, którzy wszystko porzucili dla prawdy – dla pokarmu.

W taki sposób przebiega obecnie proces „zbierania” dojrzałej pszenicy – klejnotów – orłów, które wkrótce będą uwielbione ze swoją głową – Panem Jezusem – w jednej chwili, w mgnieniu oka przemienieni z ludzkiego stanu śmiertelnego do duchowego stanu nieśmiertelnego. Przytoczmy słowa, które były skierowane do Lota: „Ratuj się bo chodzi o życie twoje; nie oglądaj się za siebie i nie zatrzymuj się w całym tym okręgu; uchodź w góry, abyś nie zginął” – 1 Moj. 19:12-17.

=====

— Czerwiec 1881 r. —

Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.